

РЕШЕНИЕ №146

гр.Перник, 25 октомври 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при участието на секретаря Е.В. и прокурора , като разгледа докладваното от съдията адм. дело № **288** по описа за 2011 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 2 от 5.VII.2011 г., Председателят на Административен съд Перник е предоставил пълен достъп до исканата от СНЦ "СОПА", представлявано от Ю.Ч. и М. Ашикова обществена информация – "Вътрешни правила за реда и начина за събиране на държавните такси в Административен съд Перник и осъществяване на контрол в тази връзка". Решението е издадено по водо депозирано от заявителите искане от 24.VI.2011 г. На двамата заявители е изпратено копие от решение № 2 и приложенията към него, което обстоятелство настоящия съдебен състав приема за безспорно.

Срещу решението и действията на съда е подадена жалба от заявителите. Иска се отмяна на решението, като такова противоречащо на разпоредбите на чл. 20, ал. 2 и чл. 37 от ЗДОИ. Претендира се присъждане на разноски за настоящото производство.

Административният орган не взема становище по съществото на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните прие следното.

По допустимостта на жалбата – същата е частично допустима по отношение на СНЦ "СОПА". Представени са исканите с разпореждане на съдията докладчик УАС на сдружението и удостоверение за некоректно внесена държавна такса. /пощенски запис до Адм. съд за 40 лева с основание "4ДТ ДЕЛО РС 288, 291 294". Указанията на съдията докладчик при постановяване на разпореждането за оставяне производството по делото без движение е да бъде внесена държавна такса по сметка на съда. Пращането на пощенски записи не е доказателство за наличен реквизит за изпълнено разпореждане на съда по хода на съдебното производство. Не е в компетенциите на съда да поставя като условие за отстраняване на нередовност да му се пращат пощенски записи, поради липса на законово основание за това.

Имало е указание на съда и по отношение на жалбоподателя ФЛ да внесе съответната такса. От този жалбоподател няма постъпил дори пощенски запис, поради което съдът приема, че има нередовна жалба от нейна страна и в тази връзка производството по отношение на М. Ашикова следва да се прекрати.

Няма нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал 2 от ЗДОИ. Съгласно оспорвания акт освен преките разходи, включващи материалния носител са калкулирани и косвени такива - амортизация на използваната техника, софтуер, режийни, които безспорно са материални разходи по предоставяне на

информацията. Не са калкулирани обаче разходи за труд, работна заплата, поради което възражението за противоречие с нормата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ е неоснователно. Стойностите, посочени като норматив включват само материалните разходи по предоставяне на информация. Това е съобразено и със самото заявление за достъп до обществена информация от 24.VI. т.г. – “Молим да ни бъде изготвено хартиено фотокопие от актуалната му редакция”. Заявителите са поискали това, което е разпоредил съда. Изложеното оплакване в жалбата, че има транспортни разходи и се нарушава разпоредбата на чл. 20 ал. 2 от ЗДОИ не ангажира никой орган на съдебна власт като индивидуално мнение. А след като разходите за изготвена на хартиен носител информация, както е поискано, са нормативно определени с цитиран в решение № 2 подзаконов нормативен акт – заповед № 10 на МФ, жалбоподателят може да оспори тази заповед, по съответния ред и пред компетентния съд.

Както се посочи не са надвишени материалните разходи по представяне на информацията. Таксата е нормативно определена в заповедта на МФ, представлява плащане в полза на органа предоставящ търсената информация - в частност от физическо или юридическо лице за извършено действие в полза на платеща или за оказана му услуга (предоставяне нещо в полза или изгода) от съдебен орган, в най-общия смисъл на думата. Основанието за плащане е именно ползването на услугата или предизвикването на действието на органа в полза на платеща на таксата. Налице е възмезден, еквивалентен характер на престацията, търсена и получена от жалбоподателя. Паричната сума, която следва да заплати всеки, който иска достъп до обществена информация е икономически обоснована, каквито са изискванията на закона. Същата сума включва само материалните разходи по предоставяне на информацията, съгласно нормата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ.

Неоснователно в горния смисъл е и оплакването за нарушение на чл. 37 от ЗДОИ. В самото заявление, на основание на което е постановено оспорваното решение, цитирано в горния раздел, искането по т. 2 е именно за изготвяне на писмена справка.

При тези констатации, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. По същия начин следва да се отговори и на искането за присъждане на разноски, тъй като такива не се присъждат, с оглед постановения съдебен акт.

По изложените съображения, Административен съд Перник РЕШИ
ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на М.И.П. *** против решение № 2/2011 г. на Председател на Административен съд Перник за достъп до обществена информация и ПРЕКРАТЯВА делото в тази част.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на СНЦ “СОПА”, представлявано от Ю.А.Ч. *** решение № 2/2011 г. от 5.VII.2011 г., на Председател на Административен съд Перник за достъп до обществена информация.

Решението, имащо характер на определение в прекратителната част може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението пред ВАС, а в останалата – в 14 дневен срок с касационна жалба.

Съдия: